

halvt saa længe som Frieze, har faaet en Pension af 340 Rd., og det endstjøndt han aldeles ikke var pensionsberettiget. Det synes mig derfor, at der virkelig er Grund til at tage noget Hensyn til dette Andragende, og vel er det nu saa, at Krigsministeren ikke har anbefalet det, men i og for sig er dette ingen Grund for det ærede Udvalg til ikke, som det saa ofte skeer, til Ministeriet at henvise et Andragende, som dette ikke tidligere har taget til Følge efter Vedkommendes umiddelbare Henvendelse dertil. Jeg er nu af den Overbeviisning, at havde den høitærede Krigsminister fremlagt nærværende Andragende fra Bataillonschirurg Frieze, vilde det vistnok have fundet en anden Modtagelse og ikke være bleven affærdiget med de korte Ord, at Udvalget „ikke finder tilstrækkelig Grund til at foretage Noget i denne Henseende“. Denne Andrager har ikke været saa heldig at have Ministeren paa sin Side ved denne Leilighed. Rigtignok kunde man sige, at hvis den høitærede Krigsminister havde anbefalet Andragendet, havde han vel ogsaa fundet Grunde dertil, men disse Grunde, som den høitærede Minister da havde fundet, ville jo kunne meddeles det ærede Thing og det ærede Udvalg, og da man altsaa kan komme til at kjende Grundene, kan der ikke være noget til Hinder for at dømmes ligesaa sundt og rigtigt om Sagen, som om den høitærede Minister havde forelagt den og taget den under sin Bestyttelse. Jeg tillader mig derfor at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa denne Sag. Jeg tror rigtignok, at, naar man vil gaae ind paa Billighedsgebetet — og det maa man jo ved saadanne Leiligheder — kan man ikke undlade at see hen til de Omstændigheder, som ere anførte af Andrageren selv. Det ærede Udvalg vilde efter min Mening ikke komme paa Afveie ved at foreslaae dette Andragende henviist til Krigsministeren.

Winther: I Anledning af den høitærede Finantsministers Svar paa, hvad jeg havde udtalt med Hensyn til Andragendet under Nr. 30, Indstillingen Nr. 8, skal jeg kun bemærke, at selv om det forholdt sig saaledes — hvad jeg ikke drager i Tvivl, da den høitærede Minister har sagt det, jeg har ikke

læst Forhandlingerne igjennem —, at man under Behandlingen af det Lovforslag, som blev til Loven af 9de April 1851, denne Sag betræffende, har udtalt sig om, at visse Egenomme, som ligge paa Domainerne, ikke skulde kunne indbrages under denne Lov, saa har dette dog ikke nogen juridisk Betydning, naar der ikke i Loven selv er gjort Undtagelse i saa Henseende, thi det lader sig ikke nægte, at Buderupholm er en Domaine. Smidlertid agter jeg ikke at stribes mere om denne Sag; det er jo til ingen Nytte at stille sig paa et stridbart Standpunkt, naar man sees, at der kun er svag Udsigt til at vinde Noget af den Vej, og jeg skal derfor blot endnu engang henstille til den høitærede Minister, om han dog ikke, saafremt Vedkommende maatte henvende sig til ham om en billig Affindelse, vil gaae ind derpaa. Naar den høitærede Minister ikke har sagt Ja dertil, antager jeg, at det er fordi han antager om sig selv at være bekjendt for at være en meget billig Mand, med hvem man godt kan komme tilrette.

Udler: Jeg har kun forlangt Ordet i Anledning af den høitærede Finantsministers Bemærkninger ved Udvalgets Indstilling under Nr. 28, i hvilke jeg paa et enkelt Punkt ikke kan være enig med ham. Naar den høitærede Finantsminister har udtalt som den Grund, hvorfor han ønsker, at Andragendet skulde afvises, at det ikke kan bevises, at de omhandlede Staver have været af samme Besskaffenhed som de Staver, om hvilke Ministeriets Resolution af 24de Mai handler, vil det jo sees af Betænkningen, at Udvalget vel foreslaaer at henvise Andragendet til Finantsministeren, men Udvalget udtaler udtrykkelig, at det kun er under Forudsætning af, at dette Beviis kan føres, at det mener, at den derfor erlagte Told bør tilbagebetales. Dernæst gjorde den høitærede Finantsminister en principiel Anskuelse gjældende, som jeg vil udtale mig imod. Han meente, at det var vigtigt, at en Resolution som den her omtalte fik tilbagevirkende Kraft. Det er ganske sikkert, at naar der Tale om en Resolution, som fastsætter Regler for Fremtiden, kunde det være høist vigtigt at lade den faae tilbagevirkende Kraft, men der findes